

Regeringen i UK kan ikke stille finansielle krav vedrørende udryddelsesprogrammer og overvågningsprogrammer for TSE i 2003. UK's programmer blev ikke godkendt til medfinansiering, fordi de blev fremlagt efter den 1. juni, den frist, som var anført i artikel 24, stk. 3, i Rådets beslutning 90/424/EØF af 26. juni 1990 om visse udgifter på veterinærområdet⁽¹⁾. Derfor vil enhver ansøgning om betaling, som fremsendes af Det Forenede Kongerige for udryddelses- eller overvågningsprogrammerne i 2003, ikke føre til et finansielt bidrag fra Kommissionens side. Dette blev meddelt ministeriet for miljø, fødevarer og landdistriktspørgsmål (DEFRA) i et brev dateret 11. november 2002.

(¹) EFT L 324 af 29.11.2002.

(²) EFT L 224 af 18.8.1990.

(2003/C 280 E/173)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1499/03

**af José Mendiluce Pereiro (PSE), Alexander de Roo (Verts/ALE)
og Miquel Mayol i Raynal (Verts/ALE) til Kommissionen**

(5. maj 2003)

Om: Vandremuslingen og vandomledningsprojektet i forbindelse med Ebro-floden

Vandremuslingen (*Dreissena polymorpha*) er et toskallet bløddyr på ca. 3 cm med nogenlunde samme udseende som marine muslinger. Den eksplosive måde, denne muslingeart udbredes på, når den først er indført, fører til meget tætte populationer og gør det praktisk talt umuligt at standse koloniseringen i de forskellige naturlige og kunstige substrater, der findes i ferskvandsmiljøet. Vandremuslingen ernærer sig af planteplankton og konkurrerer med andre autoktone arter om denne føde, hvilket er med til at ødelægge den økologiske balance. Dens ekskrementer lægger sig som et – også for mennesker – giftigt lag på bunden af floder og vandreservoarer, og dette lag gør det af med alle fiskene i det pågældende område. På grund af denne muslingearts koloniseringssevne kan den forårsage blokering af kunstvandingsskanaler og tilstopning af indløb til og udløb fra kraftværker, hydrauliske anlæg af enhver art, turbiner, afløbskanaler, beholdere, skibsmotorer og -ankre, vandrensingsanlæg, forskellige former for kanaler og endog hele rørsystemer. I begyndelsen af 1980'erne blev vandremuslingen indslæbt til de store søer i Nordamerika. Kontrollen med bestandene har indtil nu kostet omkring 2 mia. USD, og til trods for denne store investering er arten fuldt etableret.

I sommeren 2001 registreredes vandremuslingen i Ebro-floden (den opdæmmede sø Riba-roja og flere forskellige steder fra Flix til Xerta). På få måneder blev den almindelig udbredt fra Riba-roja til Ebro-flodens delta. For nylig er den konstateret i kunstvandingssystemerne i områderne Les Garrigues og Terra Alta, der ligger mere end 20 km fra det område, hvor den oprindeligt blev registreret, og som den er nået frem til fra konventionelle vandindvindingssteder.

1. Har Kommissionen kendskab til, hvilke foranstaltninger den spanske regering har truffet for at udrydde denne plage?
2. Har nogle af disse foranstaltninger vist sig at være 100 % effektive? Kan Kommissionen i benægtende fald oplyse, hvilken metode der ville være 100 % effektiv?
3. Vil Kommissionen yde støtte til finansieringen af en spansk vandplan (PHN), som bl.a. tager sigte på at omlede inficeret vand (i dette tilfælde fra Ebro-floden) til andre vandløbsoplande?
4. Er en omledning under disse omstændigheder lovlig? Vil der ikke være tale om overtrædelse af habitatsdirektivet med hensyn til indførelse af alloktone arter?
5. Forventer Kommissionen at udtale sig om PHN før eller efter, at denne skadelige art er udryddet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Margot Wallström

(5. juni 2003)

Kommissionen henviser de ærede medlemmer til sit svar på skriftlig forespørgsel E-0510/03 fra Joan Colom i Naval⁽¹⁾ om samme emne.

For så vidt angår de særlige spørgsmål, der omtales i denne skriftlige forespørgsel, kan følgende fremføres:

1. Kommissionen kender intet til, at den spanske regering skulle have taget skridt til at udrydde vandremuslingen i Ebro-flodsystemet.
2. Kommissionen kender ikke til nogen metode, der med 100 % sikkerhed kan udrydde disse dyr.
3. Benyttelse af strukturfondene og samhørighedsfondene er underlagt de detaljerede regler i de pågældende forordninger. Heri kræves det bl.a., at fællesskabsretten og Fællesskabets politik efterkommes.
4. Kommissionen fører en omfattende dialog med de spanske myndigheder om den foreslåede omledning af Ebro, herunder navnlig med hensyn til overholdelsen af Fællesskabets miljøvurdering (VVM). Spørgsmålet om vandremuslingen og truslen om dennes yderligere spredning til andre flodbækkener indgår i denne dialog.
5. Den spanske vandplan omfatter hele landets territorium og består af hundredvis af foreslåede projekter vedrørende opførelse af kloakeringsanlæg, vandrensningsanlæg, kanaler, dæmninger, rørledninger m.v. Kommissionen vil nøje overvåge, at alt sker i fuld overensstemmelse med den pågældende lovgivning, og vil sikre, at reglerne om brugen af fællesskabsmidler overholdes behørigt. For så vidt angår den foreslåede Ebro-omledning, som er en del af vandplanen, har Kommissionen stadig drøftelser i gang med de spanske myndigheder om miljøpåvirkningen af Ebro-floden, Ebro-deltaet og recipientfloderne.

(¹) EUT C 242 E af 9.10.2003, s. 141.

(2003/C 280 E/174)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1521/03
af Mario Borghezio (NI) til Kommissionen

(6. maj 2003)

Om: Illegal indvandring og smitte med SARS-virus

Smitten med den dødelige lungebetændelsesvirus er også ved at brede sig til de europæiske lande på en meget foruroligende måde for folkesundheden.

De internationale myndigheder anser særlig personer, der kommer fra visse geografiske områder, i første række Kina, for mulige smittebærere. Sundhedsmyndighederne i Kina har først meget sent advaret på internationalt plan om farerne ved en udbredelse af denne virus.

I mange europæiske lande er der forgrenede net af kinesiske restauranter og andre erhvervsaktiviteter, hvor der ofte er beskæftiget personale af ulovlig herkomst som følge af illegal indvandring.

Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at iværksætte for at gennemføre en passende kontrol med ovennævnte personales sundhedstilstand?

(2003/C 280 E/175)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1547/03
af Mario Borghezio (NI) til Kommissionen

(7. maj 2003)

Om: Vedtagelse af fælles foranstaltninger mod SARS i Europa

Udbruddet af epidemien med atypisk lungebetændelsesvirus (SARS) har nu tvunget de kinesiske myndigheder til at holde et betydeligt antal mennesker i karantæne, og der er allerede truffet ekstraordinære foranstaltninger i Canada og i en række asiatiske lande, som er direkte berørt af sygdommen. Europa, som har tætte handelsmæssige forbindelser med disse lande, og som modtager en